

V.b.b.

KOROŠKI SLOVENEK

Naroča se pod naslovom
„Koroški Slovenec“,
Wien V., Margaretenplatz 7
Rokopisi se naj pošiljajo na naslov:
Zinkovský Josip, Wien
V., Margaretenplatz 7.

Lisi
za politiko, gospodarstvo
in prosveto

Izhaja vsako sredo.

Stane četrtletno: K 5000.—

Za Jugoslavijo
četrtletno: 25 Din.

Posamezna številka 700 kron.

Leto III.

Dunaj, 30. majnika 1923.

Št. 22.

Varstvo manjšin.

Pod tem naslovom pišejo „Dělnické Lisy“ v svoji sobotni številki: „Pariški „Journal“ objavlja razgovor z ministrom češkoslovaške republike dr. Benešem o vprašanju narodnostnih manjšin. Minister izjavlja, da je vsak čas pripravljen, stopiti pred Društvo narodov, da bi tam zagovarjal politiko čsl. vlade v očigled narodnostnih manjšin, in izraža željo, da bi i Madžarska izpolnila nemadžarskim narodnostim svoje dolžnosti, kakor to dela čsl. vlada s svojimi.

Ta razgovor naravno ne more ostati pri nas brez odziva. Imamo vendar v tem trenutku ponoviti vse obtožbe, katere moramo predlagati v šolskem in kulturnem pogledu proti avstrijski vladi dan na dan. Imamo ponoviti pritožbe, ki dnevno prihajajo o nepoštenem ljudskem štetju in mahinacijah uradnih oseb, ki nam kradejo duše. Mislimo, da imamo teh obtožb ž dosti.

V sledečem hočemo raje posvetiti svojo pozornost drugi veliki narodnostni manjšini — našim Slovencem na Koroškem. Pred nami leži poročilo o obč. zboru „Pol. in gosp. društva“. To poročilo nas zanima v glavnem vsled tega, ker nam kaže, kako si je znaša avstrijska vlada z obljubami in grožnjami poiskati pri plebiscitu duše Slovencev in kako malo svojih obljub (nobene, op. ured.) je po plebiscitu izpolnila. Osebna, društvena in zborovalna svoboda za Slovence ne obstoja. Dogodki v Škocijanu, Grebincu itd. so jasni dokazi. Nočemo ponavljati danes naših očitkov, ki smo jih prinesli pred par dnevi o izvajanju ljudskega štetja na Koroškem. Ti očitki so našim čitateljem še živo v spominu. (Imenovani list je prinesel začetkom preteklega tedna daljši članek o goljufijah pri ljudskem štetju na Koroškem. Op. ured.)

PODLISTEK

Miklova Zala.

Kdo je ne gleda rad, igro o Miklovi Zali, to pesem o davni rožanski korajži, ta košček žalostne slovenske zgodovine? Povsod, kjer še zveni slovenska beseda in grmi naša pesem, Miklova Zalka vžiga srca in budi ponos. Najlepša pa mora biti ta igra tam sred Roža, v mili domovini Miklove Zale. Pod zelenim Gradiščem, kjer so se davnej bili trdi Rožani, pod šentjakobsko cerkvijo, kjer so Rožanke prosile Boga za pomoč proti Turkom. Okrog St. Jakoba še stoje stare kmetije: Miklova, Serajnikova, Strovčova, tam še živijo Korajmani, Maručnjaki, Mački in Rutarji. Nikjer ne more biti igra tako lepa, kakor v teh krajih! In res šentjakobčani pripravljajo novo dvorano in oder, da kmalu pokažejo svetu igro, ki je pristno šentjakobska, v domačem kraju. Izobraževalno društvo po večerih snazi dvorano, piše vloge, zbira garderobo in se, kratko povedano, pridno pripravlja. Al' ne samo v kraju, kjer so se hrabri Rožani borili, se bo igra vršila. Saj še živijo potomci starih družin, saj še hodijo po svetu Strelci in Korajmani in Maručnjaki, pa pri Miklu v Svatnah imajo brhko Rožanko. In oča Mikl je pobaral že njo, svojo te staro: „Beštrhaca, hica, 'aj pa

Toda Slovenci niso samo v narodnostnem, temveč tudi v verskem oziru zatirani. Sicer se nam ne more očitati, da bi se vmešavali v verske zadeve, a vrhuneč sirovosti je, ko cerkvena oblastva nastavlja nemške duhovnike na slovenskih župnijah kljub slovenskim prosilcem. Slovenci, dobre duše, so si mislili, da bodo našli proti takim krivicam obrambo pri avstrijskem škofu, a morali so se prepričati, da tudi pod škofovim plaščem bije dobro germansko srce, ki nima drugega hrepenenja nego uničiti in iztrebiti slovenski živelj.

Tudi socialnega zatiranja Slovenci niso bili obvarovani. Takoj po plebiscitu so se začeli na železnici odpustčati delavci. Delavci, ki so bili na šumu, da so glasovali pri plebiscitu za Jugoslavijo, so bili iz službenih vzrokov — nismo otroci, da ne bi vedeli iz katerih vzrokov — odslovljeni in potisnjeni po več službenih letih brez kruha v bedo in pomanjkanje. Tako tolmači avstrijska republika (Heimatsdienst in njegovi vladni pomagači. Op. ured.) mirovne dogovore o varstvu manjšin.

Kaj naj rečemo k ustroju koroške šolstva? Slovenci zahtevajo neomejeno pravico ustanavljati in vzdrževati šole na lastno stroške, manjšinske šole v vseh občinah, v katerih se prikladi zadostno število otrok. Zanimivo je, da morajo zahtevati poučevanje nemščine kot obligaten učni predmet od 3. šol. leta naprej. Nič manj važne niso zahteve po učiteljih in učiteljskem naraščanju, kakor tudi po zastopstvu v upravi in nadzorstvu. Če bi človek ne vedel, da je Koroška v Avstriji, domneval bi, da se gre tukaj za zahteve naroda, ki živi med Culukafri. In ta Avstrija lazi po svetu za krediti in prodaja svoje nazore, kako mora biti urejen svet, da bi bil po volji dunajski gospodi. Skrajni čas bi že bil, da bi se raz-

račaš? Boš pa mohva igrati!“ Tako gre stvar lepo naprej in šentjakobčani bojo z dobro voljo in pridnim delom spravili na oder igro, kakor je še ni bilo v Rožu.

Zdaj pa vam, ki to vse berete! Kaj pravite, tamle začetka julija gremo vsi v Št. Jakob! Kdor je igro videl devetkrat, naj jo pride gledat še desetobart. Kdor je še ni videl, naj pride zdaj. Ne bo videl samo igro, videl bo hribe in zidove iz časov Miklove Zale, gledal bo žive potomce starih Rožanov.

Dečle od Zile in iz spodnjega Roža, Podjunčanke in Dravče, oblečite narodne noše. Fantje od vseh krajev, pošeljite za klobuk, konja v ojnice, dečve pa med rožce na voz in — hajd v Št. Jakob. Dovolj žalostno je na svetu, naj bo par uric veselih. Ja, pa stare duše po slovenski Koroški, prej da za večno zaspite in pustite te solzne dolince, pridite in ogledajte si mladi rožanski rod. Da boste povedali tam, kjer je vesčas lušno, da v Rožu še živijo Slovenci. Sporočili boste očetu Serajniku in njegovi četi tam na onem svetu, da imamo tudi zdaj „Turke“ na Koroškem in žalibog veliko Tresoglavov. Da pa se mi Rožani ne bojimo nič. Vsi, vsi, ki slovensko besedo zastopite in imate še radi slovensko pesem, pridite začetkom julija v Št. Jakob, pustite doma skrbi in težave in bodite veseli.

mere avstrijskih manjšin razkrinkale pred celim svetom ter se v pravi luči pokazalo žalostno dejstvo, da je Avstrija manjšinam mačeha. Če pozivlja dr. Beneš Društvo narodov, naj se izreče o načinu varstva manjšin v Češkoslovenski republiki, mislimo, da bi imelo Društvo narodov prej govoriti o nasilnostih slovanskih manjšin v Avstriji v političnem, narodnostnem, kulturnem, socialnem in verskem oziru, ker tukaj je treba v prvi vrsti storiti nekaj za varstvo teh manjšin, drugače bodo poginile pod germanizatoričnim nasiljem vlastodržcev.

Dunaj, dne 29. maja.

V soboto so nesli k pogrebu drugo žrtev hakenkreuzlerske surovosti. V mogočnem sprevedu so spremili socialisti rajnega sodruha Stilla k počitku. Z obrazov si bral jezo in ogorčenje do hakenkreuzlerjev, ki so šli v svoji predrznosti tako daleč, da so napovedali svoje izizzivalno zborovanje v enem najbolj delavskem okrožju Dunaja, v Favoritenu. Tu je prišlo do krvavih spopadov, kojih žrtev je bil tudi Still. Te hakenkreuzlerske parade pa ne obsojajo samo soc. demokratije, ampak v zadnjem času tudi naši nemški politiki. Češ, da pravega programa sploh nimajo in da se borijo na vseh poljih le nelegalnim potom. Da pa ne grejo samo proti židom, ampak da je njihova ost obrnjena ravno v isti meri proti dunajskim Čehom, je razvidno iz nastopov proti češkim zborovanjem in v zadnjem času posebno proti češkim šolam. Südmark, Schulverein in slična hakenkreuzlersko orientirana društva sklicujejo za 1. junij v III. okraj protestno zborovanje proti češkim šolam na Dunaju, katere mora po mirovnem sklepu vzdrževati država. V svojem letaku pozivljajo vse nemške Dunajčane, naj ne trpijo več čeških šol, naj odločno nastopajo proti temu, da bi jih vzdrževala država s svojim denarjem! A pri tem ne naletavajo samo na odločen odpor dunajskih Čehov, ki jim kličejo v „Videňském Deníku“ od 26. t. m.: Roke proč od naših šol, ampak se imajo nadejati še mnogo jačjega odpora od strani Čehoslov. republike. Če zaprejo na Dunaju le eno češko šolo, jih lahko na Češkem deset!

Kako lepo snov bi imeli za svoja zborovanja koroški hakenkreuzlerji, če bi imeli Slovenci svoje šole! Žalibog jih nimamo. Naj pa bi zaprla Jugoslavija nemške šole, kakšen hrušč o barbarstvu bi zagnalo vso nemško časopisje, pri sebi pa tega barbarstva ne vidijo! Vzemi bruno iz lastnega očesa preden greš pometat pred sosedov prag. Če hočejo govoriti o krivicah, ki se godijo baje Nemcem v Jugoslaviji in na Čehoslovaškem, naj si raji izprašajo prej svojo lastno vest!

POLITIČNI PREGLED

Avstrija.

Te dni pozivljajo časopisi k podpisovanju onega dela avstr. posojila Zveze narodov, ki se ima podpisati v Avstriji. — Kakor je izjavil dr. Seipel na nekem kršč.- soc. shodu, se bodo prihodnje volitve vršile brezdvomno meseca oktobra.

Jugoslavija

Pogajanja, ki so se vršila med Radičevimi delegati in radikali, niso privedla do nobene rešitve. Glavna točka, okoli katere se sučejo vsa pogajanja, je vidovdanska centralistična ustava. — Za predsednika skupščine je bil izvoljen radikalec Ljuba Stojanovič. — Jugoslavija namerava nanovo urediti armado in v ta namen sezidati v Novem Sadu veliko tovarno za letala.

Komunisti v Porurju.

Komunisti so v Porurju v več mestih napadli policijo in se polastili vlade. Komunisti so oboroženi na najmodernejši način. Kot prvega mesta so se polastili Gelsenkirchna, a vsak hip se lahko polaste tudi velikih industrijskih mest Bochuma in Essena.

Nemška vlada se je obrnila na zasedbene oblasti s prošnjo, naj ji dovoli, da pošlje v ogrožene kraje močnejše oddelke nemške policije. Listi poudarjajo, da so Francozi zakrivil komunistične nemire s tem, da so svojčas razpustili varnostno policijo skoro v vseh porurskih mestih. Časopisje dolži Francoze, da celo naravnost ščitijo komuniste, ker se baje nadejajo, da bodo s tem odtujili porurska mesta od ostale Nemčije.

V Gelsenkirchnu gospodarijo komunisti prav po ruskem sovjetskem vzgledu. Trgovcem so diktirali za 30 odst. nižje cene in jim naložili ogromne davke, ki jih takoj eksekvirajo.

Lozanska konferenca.

Ker se je Grčija trdovrano branila pristati na turško zahtevo po vojni odškodnini in grozila z odhodom s konference, je bil položaj že tako napet, da so splošno računali, da se razbije tudi sedanja konferenca in da izbruhne med Grčijo in Turčijo nova vojna. Obe državi sta se na to že tudi mrzlično pripravljali. Turki so začeli izpraznjevati celo že Odrin. Anglija je očitno kazala svoje simpatije za Grčijo, Italija se je držala rezervirano, Francija na se je z vso vnemo vrgla na posredovanje. Njen glavni delegat general Pellé je imel sinoči in danes celo vrsto konferenc s turškimi in grškimi delegati.

Njegova mislija je v polni meri uspela. Posrečilo se mu je, doseči med Grčijo in Turčijo sporazum na podlagi kompromisa, ki zadovoljuje tako to kot ono stranko. Danes popoldne so se sestali nato zastopniki zaveznikov. Grčije in Turčije k skupni konferenci, h kateri so bile povabljene tudi Jugoslavija, Amerika in Japonska. Konferenca se je sestala ob pol 4. in je trajala do pol 7. General Pellé je predložil glavne točke sporazuma, doseženega med Grčijo in Turčijo. Konferenca je posamezne točke predelala in odobrila.

Doseženi sporazum temelji na naslednjih načelih:

1. Grčija v principu priznava upravičenost Turčije do vojne odškodnine.
2. To vojno odškodnino plača Grčija s tem, da odstopi Turčiji predmestje Odrina Karagač; zato se Turčija odpove vsem drugim reparacijskim zahtevam.
3. Obe državi si medsebojno vrnete po premirju v Mudrosu zaplenjene ladje.

Anglija.

Bonar Law je odstopil in na njegovo mesto je prišel kot primier Stanley Baldwin. Spor z Rusijo še vedno ni poravnan. Anglija je poslala več vojnih ladij v ruska morja, da bi s tem prisilila Rusijo, da pristane na angleške zahteve.

DOMAČE NOVICE

Celovec. (Kmečka mladina.) Na binkoštno nedeljo je imel v Celovcu bauernbundske „Jugendbund“ (mladinska zveza) svojo slavnost in „blagoslavljanje“ nove bandere. Predpoldne je bila, kar je zelo hvalevredno, sv. maša na trgu, potem govorjenje zoper izdajalce, ki so držali s Slovenci, na to teater in glas vso noč. Človeka boli srce, ko vidi to povečini le slovensko mladino tu paradirati in demonstrirati za nemško in sicer bauernbundske godljo. Naše ljudstvo je lahkoživo in lahkomišno do skrajnosti. Na vsako takšno veselico se vsipa naša mladina v Celovec, kakor bčelice na

cvetočo ajdo, in ne vidi, da ga Nemec vabi le, da ga izmolze in mu sprazni mošnjo. Tudi celovski godci ne godejo zastoni! Naši slovenski kraji so imeli lani silno slabo letino, beda in pomanjkanje sta se povsod ugneznila, a na veselice v Celovec le hiti vsa celovška okolica, ves slovenski Rož! Ko smo Slovenci tako bogati, imajo menda Nemci prav, da so nam letos odmerili v deželi razmeroma najvišji zemljiški davek, še višji ko v bogati labudski dolini, kjer ni bilo ne suše ne črva. Slovenci, pripišujte take stvari samim sebi!

Poreče. (Reši nas hudega!) Poreče ob jezeru so eden tistih krajev, ki so do zadnjih let bili še slovenski, a zdaj čimprej hočejo pozabiti vse, kar je bilo. Naselilo se je mnogo tujcev, zidale so se vile in s tujci je prišel sem tudi tuji jezik. Domačini pa so se poskrili in le pozimi se še upajo na dan. Med drugimi slovenskimi spomini so v župnišču še uradni zavoji z dvojezičnim napisom. V tem je zapazil neki nemški list nevarnost za Avstrijo. Na to se je zglasil sedanji župnik z oznanilom v „K. Tagblattu“, v katerem prosi, naj se kak nemški Porečan usmili župniškega urada ter mu zameni dvojezične zavoje s popolnoma nemškimi, „to bi bilo narodno delo in ne le govorjenje!“ Ko je bila župnija še slovenska, župnikom ni bilo nikdar treba prositi ljudi usmiljenja, dobilo se je, kar se je potrebovalo. Obžalujemo, da zdaj ni več tako, ne v Porečah, ne drugod, koder nemški duhovniki tarnajo po slovenskih župnijah da ni več „ofra“. V tem slučaju je treba le še opomniti, da župnik v Porečah ni Nemec, marveč sin slovenske rodbine iz Železne Kaple.

Čanjče pri Celovcu. (Hinavščina.) Dne 10. majnika je priredil vsenemški voditelj Sedlmaier v Čanjčah slovesno blagoslavljanje bauernbundske mladinske zveze „Jugendbund“. Stvar je zanimiva. Nekoč sta se srečala dva sovražnika: eden je bil dimnikar, drugi mlinar. Dimnikar z lahtom zadene nalašč v lepo belega soseda, ta se obrne, beseda da besedo, zaušnica klofuto, nazadnje se sprimeta in začneta valjati po zeleni trati. Ko sta končno le nehala, je bilo težko ločiti mlinarja od dimnikarja, in otroci so se obema na glas smejali. Sedlmaier zbira z veliko vnemo svojo mladinsko zvezo, a naši Slovenci, zlasti stari ljudje, le še nekoliko držijo tudi na mašo. Zato je lisjak oblekel haljo kapucina in je prosil gospode, ne sam, marveč po drugih ljudeh, da pridejo na njegovo slavnost maševati. Ne vemo ali so gospodje v tem videli veliko čast, a prišli so: tajnik društva Karitas iz Celovca, nek gospod iz Gospelsvete in pritegnili so še domačega župnika g. Malgaja kakor Judje Šimena iz Cirene, da nese križ. Po maši so bile še govorance, saj je to glavna reč: agitacija! U. tajnik je govoril „prächtige Worte“, potem pa sta govorila dva nasprotnika; enemu so „močno pritrjevali“, drugi je imel „navduševalen govor“, tako pripovedujejo časniki. Ne vemo, kdo se je pri takšni prireditvi lepše zamazal, naivni gospodje nemški duhovniki, ali prefirani nasprotni lisjak.

Borovlje. Naša občina si je najela koncepcijo za kino. Predstave se vršijo v dvorani „Pri Justu“. Kakor kaže, bo imela občina od tega lepe dohodke in kar je glavno, podjetje ostane v domačih rokah. Županstvo bo skrbelo za to, da se bodo predstavljali le taki filmi, ki ljudstvu ne bodo v kvar. — Borovljanci smo dobili tudi svoj časopis „Ferlacher Heimatsklänge“. Založnik, izdatelj in urednik lista je naš župnik g. Böhm. Ker je list pisan v nemškem jeziku, za nas ne pride v poštev. — Zvonove bomo blagoslavliali dne 8. julija. Bodo menda tako veliki kot prejšnji, toda samo jekleni. Sliši se, da dobijo v Št. Jakobu v Rožu veliko težje zvonove, ki pa bodo stali komaj tretjino tega kot naši. — Orgeš se tudi tukaj precej giblje. Pravijo, da če hoče kdo pripiti naj se javi v „Rosentalerhofu“, tam dobi ledrast jopič in siv klobuk zastoni!

Bilčovs. Vsaka reč na svetu je za nekaj dobra. Glejte, gosp. urednik, skoraj bi mi v Bilčovsu zaspali, kar nas tako narahlo podrega „Koroška Domovina“ v svoji 4. številki z dne 5. maja t. l. in sicer v dopisu, katerega je spisal naš gosp. učitelj J. gosp. učitelju Ebnerju v slovo. Toži najprej, kako ga je „Koroški Slovenec“ napadal in kako so mu tuk. jugosl.

fanatiki delali teškoče v njegovem delovanju. Da je ta trditev neresnična, ve tukajšnje ljudstvo prav dobro, ve pa to tudi vsak, ki je čital naše dopise glede naše šole v „Kor. Slov.“ Saj nikdar nismo napadali gosp. Ebnerja, pač pa naše šolske oblasti, ker nam dajo v slovenski kraj nemškega učitelja. Če bi mi vso stvar razložili še nekulturnim zamorcem v Afriki, bi prav gotovo spoznali, da kar se človek uči, naj bo že to ali ono, je potrebno, da se mu razloži v njegovem jeziku, katerega razume. Toda vam gospodje pod naslovom „Bilčovski občani“, pa to nikakor ne gre v glavo. Ali res v razsodnosti zaostajate za zamorci? Smešna se nam zdi vaša trditev, da zamore tudi nemški učitelj na dvojezični šoli uspešno delovati. No, kako pa more potem še nositi šola naslov „dvojezična“, če pa še učitelj ne zna obeh jezikov. Lahko je mogoče, da je gosp. Ebner kot učitelj zelo vporaben in si zna pridobiti srca svojih učencev, toda pri tem, da hodijo otroci v šolo, je pa vendar glavno to, da se kaj naučijo. Naučili se bodo pa prav gotovo več od učitelja, ki jim zna to, kar ne zastopijo v nemščini, razložiti po slovensko. Naši čitatelji pa naj razsodijo, če so res naše trditve fanatizem. Ni nam na tem, da bi napadali gosp. Ebnerja, saj je storil največ kot mu je bilo mogoče, da bi storil več, mu je le manjkalo znanje slovenščine. Toliko v odgovor gosp. dopisniku „Kor. Dom.“ Naše oblasti pa ponovno opozarjamo, da mi zahtevamo, da vse tri učne moči tukajšnje šole perfektno obvladajo oba deželna jezika.

Bilčovs. Dne 12./V. t. l. smo ob veliki udeležbi občinstva spremili k zadnjemu počitku gostilničarja pd. Branceja z Želučah. V najlepši moški dobi ga je spravila jetika na oni svet. Za slovo mu je tukajšnji pevski zbor zapel prav ganljive nagrobnice. Počivaj v miru! — Po dolgem času so zopet nastopili naši fantje in naša dekleta kot igralci. Dne 10./V. t. l. je uprizorilo tukajšnje izobr. društvo „Bilka“ v gostilni pri Petrovcu v Zgornji Vesci igro „Svatba“. Cela prireditev ni bila Bog ve kaka umetnost, igra je bolj kratka, vendar prav dobra za začetek. Naši igralci so s svojim prvim nastopom po letu 1920 pokazali, da so zmogni tudi še za kaj večjega. Društvo bo skusilo kmalu zopet uprizoriti kako večjo igro, za tedaj pa se naši igralci naprošajo, da bodo pokazali isto marljivost kot pri igri „Svatba“. — Dne 29. aprila letošnjega leta smo imeli tukaj gospodarski shod, na katerem nam je č. g. monsignor Podgorc prav temeljito orisal današnje gospodarske potrebe. Pretijo nam visoki davki, druga plačila rastejo od dne do dne. Izdatki se stopnjema množijo, prejemkov pa zmiraj manj, k temu še slabe letine. Res je tako, da bo kmet, kljub temu, da se zmiraj kriči kmet ima denar, njemu naj se naloži še večjih bremen, moral postati berač. Saj je vendar boljše, če sem delavec in si prislužim vsak dan svoj gotov denar. Kdor je priden, dela in skrbi, temu naj se naložijo (najbrž zato, da sme delati) ogromna plačila. Tako ne bo šlo naprej! Treba bo, da se tudi kmetje združimo, organiziramo, kajti v slogi je moč. Kakšnega velikanskega pomena je za kmeta danes organizacija, nam je prav jasno razložil gosp. govornik. Nadalje smo slišali na shodu prav koristne gospodarske nasvete, kako naše gospodarstvo današnjemu času prilagoditi, da nam bo kaj neslo. Časi se spreminjajo in za njim mora tudi kmet, če hoče sploh še obstati na nogah. Želeti bi bilo, da bi vsi ti dobri nasveti ne ostali zrnje, ki pade na skalo, ampak da bi mi tudi se teh nasvetov držali in res po njih delali. Gosp. govorniku se pa za lepa in koristna izvajanja prav pristrčno zahvaljujemo. Želeli bi, da se kmalu zopet vidimo. — Ženski odsek tukajšnejega izobr. društva je imel dne 29./IV. 1923 prav lepo uspelo zborovanje. Ob 2. uri pop. je imel č. gosp. mons. Podgorc cerkveni govor za ženstvo. Po blagoslovu je bil pri Pomoču ženski shod. Vse navzoče so g. mons. pazljivo poslušale, saj so pa vendar čule marsikaj lepega in koristnega o gospodinjstvu, o nalogah gospodinjne, o vzgoji mladine, o skrbi za posle itd. Danes v tem kritičnem času je pač treba, da tudi ženska prav veliko ve in razume. Treba bo napeti vse sile, da se izkopljemo iz teh težkih časov, a pri tem delu pa ne bo zadnja žena.

gospodinja. Ker pa ena sama ne zmore to, kar z lahkoto storijo, če jih je več skupaj radi tega je treba tudi ženstvu združitev, organizacije, kjer bi lahko v svojem društvu zajemalo to, kar je danes tako potrebno, namreč napredek tudi v gospodinjstvu. Mnogo lepih nasvetov in nauk si je vsaka lahko nabrala, samo da ne bi bile izgovorjene zastoj. Žene, dekleta, sklenite se vašega društva oz. odseka, ker današnji čas je drugačen kot pred petdesetimi leti. Korist boste pa imele ve same. Iskrena zahvala gosp. govorniku, prosimo, da nas večkrat obiščejo.

Brnca. Na binkoštni ponedeljek sta si podala v brnški cerkvi roke in obljubila drug drugemu zvestobo za življenje Tomaž Galob, pd. Pecov na Bregu in Urška Erlach, pd. Žlosarjeva v Dobju. Po poroki smo praznovali na ženinovem domu ženitovanje, na katerem so skrbeli vrli brnški pevci in tamburaši za krasno zabavo. Le prehitro so minule vesele urice, ki smo jih preživeli v krogu novoporočenega para. Vrlima rodoljuboma, ki sta se naselila na novem domu v Maloščah, iskreno čestitamo in jima želimo obilo sreče in blagoslova v zakonu!

Loče. (Zavarovalno društvo proti požaru.) Kakor v mnogih drugih občinah, se je ustanovilo tudi za župnije Loče in Pečnica zavarovalno društvo proti požaru, ki ima namen, pomagati po požaru prizadetim posestnikom na novo sezidati poslopja. Na ustanovnem občnem zboru dne 6. majnika v Ločah so bila odobrena društvena pravila. Za načelnika je bil izvoljen Janez Gailer, pd. Ploč v Ločah, za namestnika Jožef Arnejc, pd. Hanjžlec v Ledincih, za poslovodja pa Janko Ulbing, pd. Jurč v Ločah. Društvu, v katerega odboru so zastopane vse stranke, je pristopila večina posestnikov, tako da je pričakovati, da bo dobro uspevalo. Spričo pomanjkanja denarja in visokih premij, ki jih zahtevajo zavarovalne družbe, je taka samopomoč le pozdraviti.

Škofije. Na belo nedeljo je napravilo društvo „Zvezda“ iz Hodiš k nam zlet in tu igralo igro „Kmet Herod“. Igralci so igrali zelo dobro, tako, da smeha ni bilo konca. Pevci so tudi želi splošno priznanje za dovršeno petje. Želimo, da bi nas obiskali večkrat!

Iz dežele. Kot zvest republikanec sem sevé obhajal prvi majnik slovesno kot največji praznik, samo da k maši nisem šel. Hotel sem si privoščiti nekaj posebnega, zato sem jo mahnil po Ljubljanski cesti in potem na zapad na kmete, da mi kaka mamica ponudi pristnega mošta, ker celovškega ne pijem rad. Ko tako sedim v neki hiši, mi zgovorna mamica začne pripovedovati, kako pristnega Nemca da imajo sedaj, ko je „republika“, za župana. Ta je v kratkem naučil vse občane nemško; ko je bilo ljudsko štetje, so znale že vse stare babice in vsi dojenčki v zibelkah nemško. Veliko se jih je naučilo še to, da so znali iz svojih žil kri slovenskih mater izliti ter nemško noter naliti; kje so jo dobili, mamica ni mogla zvedeti. Med tem je moj kriglč postal prazen, hotel sem oditi, pa me mamica ustavi in reče: „Čakaite, bom vam še nekaj povedala. Veste kaj, nekaj slovenske krvi pa imajo ti novi Nemci še kljub temu; poženjajte, tega le ne morejo pozabiti, kako so jih mamice učile žebrati, še sam župan ne spravi vkup nemškega roženkranca. Zadnjič enkrat je skušal, pa ni šlo in ni šlo“. Zahvalil sem se zgovorni kmetici za mošt in zabavo in odšel zamisljen nazaj proti Celovcu. Oh čudni ljudje smo koroški Slovenci, da se tako sramujemo svojega materinega jezika! Nemec je ponosen na svoj nemški jezik, Francoz na svojega, Lah na svojega, samo mi, ki imamo največjemu rodu, se ga sramujemo. Pač narobe svet v glavah toliko Slovencev.

Hodiše. Dne 13. maja se je vršil občni zbor „Zvezde“ na poseben način. Prej dovoljene prostore je gostilničar v Dvorcu tik ob začetku občnega zbora odpovedal. To je bila zahvala, da so ga Slovenci volili v občinski odbor. Vsled odpovedi se je občni zbor skril izključno na to, kar zahteva društvena postava, in udje so se razšli. Boljše usluge nam gostilničar ni mogel napraviti, kakor jo je. Resna, zmerina in poštena katoliška društva niso za gostilne, zato proč od njih!

Kotmara vas. Na Vnebohod je Plešivc gledal lep prizor. Društvo „Gorjanci“ v Kotmari vasi je v Topličerjevem kozolcu uprizorilo igro „Dr. Vsezna in njegov sluga Štinko Tiček“. To in znani dobri glas pevcev iz Sveč je privabil toliko ljudi, da je veliki kozolec bil nabito poln. „Gorjanci“ so pač lahko ponosni na svoje fante, tako mi je ugajal njihov nastop, le škoda, da nimajo pravih prostorov, da bi lažje uprizarjali igre. Mogoče se najde ameriškanski stric, da Gorjancem pripravi na lastnega doma. Sveških pevcev ne bom posebej omenjal, ker je itak že splošno znano, da so najbrž najbolj izvežbani slovenski pevci na celem Koroškem. Po igri je govoril bivši predsednik S. K. S. Z. o pomenu izobrazbe in o dobrotah, ki jih dajejo društva svojim članom. Gorjanci, ostanite ponosni na svoje društvo in postavite se kmalu spet! Po sporedu so na dovoljenje vseh navzočih igrali nemški „Pfadfinderji“, ki ob nedeljah prihajajo na Plešivc, dve Hans Saksovi burki. Tu se je pač najlepše pokazalo, da Slovenec ne sovraži pravega Nemca, ampak le odpad od lastnega naroda.

Doblerla vas. Streha pri sv. Duhu na Gori je tako poškodovana, da že teče dež naravnost na oltar. Dobro leto je minulo, odkar je bila tu komisija, ki je spoznala za potrebno, da se kar hitro streha popravi. Ali do danes še nikdo ni mignil z mezincem, da bi se kaj storilo. Občina je poklicana, da stori svojo dolžnost — a za cerkvene potrebe nima denarja. Sploh ne dobijo cerkve od gotovih ljudi, ki imajo pri občini glavno besedo, niti vinarja ne, če se na hujška proti Slovincem, tam je na denarja v izobilju. Le revni in ubogi imajo to predpravičico, da morejo cerkve, ki so sedaj v tako slabih gmotnih razmerah, podpirati. — Od 10. do 17. majnika se je pri nas vršil misijon. Ljudje so prav pridno prihajali k pridigam in k sv. spovedi. V nedeljo dne 13. t. m. je šla procesija z najsvetejšim po vasi. Ko je šla mimo neke hiše, je zaklical iz vrst nekdo proti oknu: Za prodajo imaš dovolj sveč, a ne zmoreš niti ene prižgati!

Gorenče. Novi zvonovi prav lepo pojo. Omeniti je še, da so jih blagoslovili gosp. dekan Milela iz Velikovca, pridigovali pa so gosp. župnik Uranšek iz Žvabeka. Besede govornikove so šle do srca in mnogim privabile solze v oči. Samo nekaj je motilo gospoda govornika in številne navzoče poslušalce. Tam od zadaj izza cerkve so v gotovih presledkih vedno znova prihajali klici: „Klobase, klobase“, tako glasno, da je vse pogledovalo, kaj neki je. Klobasar pa se ni zmenil za to, da moti svečanost in vse zbrane poslušalce, ni se domislil, da so ljudje trumoma prišli v prvi vrsti k blagoslavljanju zvonov in ne na pojedino klobas. Pravijo, da je na Angleškem navada, da nihče ne prihaja v cerkev ali odhaja iz cerkve med službo božjo. Ljudje tega ne trpijo, ker se ne pustijo motiti pri svetem opravilu. Kaj šele, da bi jih kdo namenoma motil pri božji službi! Pri nas pa se vrši veličastna slovesnost, pa se drzne človek, ki noče vedeti, kaj se spodobi in kaj ne, motiti tisoče slovnostno zbranega ljudstva.

Srednja vas. V pokoj je stopil naš dose-danji g. učitelj Sebastian in dobili smo novega g. učitelja, ki je prišel k nam iz Malece. Št. Vida. Od velike noči že ni bilo šole, zdaj pa zopet otroška bolezen ovira poduk. Pozdravljen novi g. učenik naših otrok!

Led. Dne 30. aprila je podala v župni cerkvi v Šmiklavžu Marija Liendl, pd. Suštrlnova na Ledu svojo roko v zakon mladeniču Andreju Kranc. Mlademu paru mnogo sreče!

Malošče pri Beljaku. (Igra.) Dne 13. in 21. majnika so uprizorili naši marljivi igralci F. S. Finžgarjevo trodejanko „Razvalina življenja“. Kot doslej vedno, so tudi to pot rešili svojo nalogo prav izvrstno. Komatarjev Majnža nam je v vlogi Urha podal pristno življensko sliko vaškega žganjarja, ki zastruplja s svojo ničvredno „kuho“ celo okolico, s svojo sebično in preračunjeno življensko modrostjo pa upropasti svojega edinega otroka Lenčko, njenega ljubimca Ferjana in moža Martina. Kot doslej sleherni vloga, tako je igral tudi to prvovrstno, kratkomo: „Z dušo in telesom“. Saj ga poznamo že kot Blaža, Mozola iz Rokovnjačev, kjer smo se do solz nasmejali prepirljivemu pijančku. Lenčko je igrala Komatarjeva

Trezi povsem dovršeno. Vloga je precej težavna, a kljub temu je pokazala omenjena igralka, da se zna vživeti tudi v ljubavno vlogo, dasiravno se nam je predstavila doslej le kot ljubeča mati (gospa Poljakova v Rokovnjačih) in betežna starka (mati Marjeta v Zakladu). Tona, rejnka Urha, zadirčno dekle, a ravnega in kremenitega značaja je edina, katero ne spravijo burni dogodki iz ravnotežja, žganje pa ne ob pamet in razsodnost. Dasiravno kljuje črv ljubosumja v njenem srcu in jo mori zavest, da je i ona žrtev sebične žganjarjeve ženične kupčije, ostane nedostopna, redkobesedna in rezka Tona, kakoršno se nam rozodene v prvem dejanju — do konca žaloigre. „Ježš! Kaka je huda! Vami smo murle pa koj vekati! Nak ta Trezi!“ Te besede sem čul šepetati neko mamco svoji sosedu. Naše mamce pač ne morejo verjeti, da zna biti Mežnarjeva Trezi tako huda, ko so vendar samega sočutja z rejenko Najdo (Zaklad) in nesrečno Polonico (Rokovnjači) tako silno jokale, da so bili vsi predpasniki premočeni. Ferjana, ljubnica Lenčke, je zastopal prav dobro Vavčarjev Peter. Samo nekoliko več korajžnega in samo zavestnega fantovskega nastopa, ki mu priporočali. Tega nedostatka mu pač ne moremo oponesti, ker je moral revež vedno le kriviti hrbet in zatajevati mladostno svojo čilost pod težo 70. let deda (Veriga) pod vrečo tolarjev in križevcev, ter kosmato vestjo sklopuha Pehača (Zaklad) in pod bremenom rokovnjaških svojih pregreh (pisar Rak v Rokovnjačih). Prontičev Zepej je pogodil v vlogi Martina, Lenčkinga moža, njegov nekoliko bohaški in nerodni, sicer pa dobrosrčni značaj do pičice. Tudi Zepa smo imeli že ponovno priliko spoznati kot dobrega igralca (Berač Tomaž, Velikonja v Rokovnjačih). Nad vse dobro sta igrala svoji vlogi pijančka kmet Sirk (Potočnikov Foltej) in Mica Slana, potovka (Klemenova Tila). Oba ga pijeta kot gobe. Seveda ne Foltej in Tila, ker sta oba abstinenta in sta pila tudi na odru le „cukrano vodo“, marveč Sirk in Mica. Oba sicer iz navade, posebej pa še: Sirk, da se potolaži nad slabimi časi, ki tirajo njegovo gospodarstvo v propast, Mica pa iz gole ljubezni do te nebeške vodice, „ki diši kot rožica v maju“. Prireditelj je bila obakrat zelo dobro obiskana, kar nam je porok za to, da znajo ljudje ceniti vrednost dobre slovenske igre ter marljivost naših igralcev, kar bodi tem izpodbuda k vztrajnemu delu za narod in slovensko besedo. Upamo, da nam poslušalcem zopet kmalu kaj poveste z odra v pouk in zabavo! Torej na delo in na skorajšnje svidenje! Maloščan.

Rinkole. Pomanjkanje krme nas je prisililo, da smo morali polovico vasi prekriti, da smo imeli slame za živino. Vas sicer lepši izgleda, a trate smo precej velike naredili. — Kurji tat se je oglasil pri Krojniku in Plešelnu ter ukradel 5 kur. A imel je smolo s kurami, kajti že drugi dan so ga dobili na kolodvoru v Celovcu. Tat je neki Petelin, mlad fant iz Strpne vasi. — Na ržeh nam je neki rujavi hrošč precej škode napravil. V petek ponoči smo pa dobili še enega, tako, da je vsa rž na tleh. Kaj vse ne pride nad kmeta.

Sele. (Nova cesta.) Že dolga leta smo si Selani želeli boljše cesto, ker na sedanji trpijo ljudje in živina. Pred vojno je bila nova cesta že izmerjena, a do dela ni prišlo. Med vojno bi jo bili lahko z malimi stroški zgradili z vojnimi ujetniki, pa se je reklo, da ne dobijo razstreliva. Humberška grajščina ima v Selah ogromne množine lesa, ki je dosedaj na več krajih leto za letom segnil, ker ga ni bilo mogoče spraviti ven, zato se je odločila, da se sama loti dela. Seveda bo prispevala k stroškom tudi občina. Cesta bo peljala iz Zgor. Bajtiš ob potoku in se bo pred Hudo jamo v velikem ovinku obrnila proti cerkvi. Prišlo je že okoli 100 delavcev iz vseh krajev, ki stanujejo deloma na Bajtišah, deloma gradijo zanje barake. Zaenkrat bodo zgradili letos samo pot do Kovača, ki se bo pa vsak čas mogel razširiti v cesto.

Železna Kapla. Dne 30. aprila se je poročila gdč. Eelica Haderlapova, slavček našega cerkvenega pevskega zbora z g. Leopoldom Birsom, podpreglednikom fin. kontrole v Sol-

čavi. Gdč. Elica je bila vedno zvesta svojemu narodu, in to tudi sedaj, ko si je izbrala moža iz zavedne slovenske družine. Želimo novoporočenemu paru obilo sreče in božjega blagoslova. Slovenci iz Kaple in okolice.

RAZNE VESTI

Ljubljanski škof dr. Anton Bonaventura Jeglič je praznoval v starosti 73. let dne 22. maja t. l. srebrni jubilej škofovanja. Ta največji slovenski škof nam ni znan samo po knjigah, izdanih od „Mohorjeve družbe“, ampak tudi po svojem političnem delovanju za časov bojov za jugoslovansko neodvisnost, ko je stal poleg dr. Kreka in dr. Korošca v prvih vrstah. Leta 19. je posetil slavljene vladika tudi slovenski Korotan, česar se bodo rojaki še živo spominjali.

„Slovenec“ z dne 16. maja piše pod naslovom „Slovenski pouk“: Goriški komisar dr. Nencetti je ukinil odlok prejšnjega začasnega komisarija dr. Pascolija, s katerim je prepovedal slovenska pouk na deželni — gluho-nemnici. Poslej se bodo smeli ti nerečniki zopet učiti v materinščini. — V „Giornale di Udine“ je izšel članek s podpisom F. C., v katerem pravi članar glede slovenskega pouka na ljudskih šolah: „Iz številnih razlogov vzro- je in pravičnosti je treba priznati, da se mora ljudskošolski pouk vršiti v materinskem jeziku.“ Vendar je treba istočasno — nadalje članar — v interesu učenca samega poskrbeti, da i državni italijanski jezik že v ljudski šoli toliko osvoji, da bo mogel svoje nauke nadaljevati ozir. se ga posluževati povsod, kjer bo potrebno. Na to Slovenci radi pristajajo. —

Češki socijalisti v Avstriji. Za binkošti se je vršil na Dunaju v „Delavskem domu“ (V. okraj) kongres češkoslovaške socijaldemokratske stranke v Avstriji. Po podanih poročilih imajo češki socijaldemokrati v Avstriji 105 krajevnih organizacij, od teh 15 na kmetih. Organiziranih je v njih 10.000 članov. V dunajskem deželnem zboru imajo češki socijalisti 5 poslancev, v dunajski samoupravi pa 30 okrajnih svetnikov. Poleg političnih organizacij ima stranka 90 izobraževalnih, gledaliških in pevskih društev, 33 knjižnic z 10.000 zvezki, 12 telovadnih društev šteje 3200 članov.

Slovanska vzajemnost. Dne 14. t. m. se je vršil v Parizu ustanovni zbor Slovanskega društva, v katerem o na skupnem programu združeni Rusi, Poljaki, Jugoslovani, Bolgari in Čehi. To je v Franciji prvič po verzajskem miru, da so se zastopniki vseh slovanskih narodov združili pri eni mizi na skupnem programu.

Dvojni roparski umor v Zagrebu. V Zagrebu vzbujajo ogromno senzacijo dvojni umor, ki se je v okolici mesta izvršil nad dvema moškima. Policija izpočetka ni mogla najti zanesljivih sledov. Ko pa je nenadno iz Zagreba pobegnil osemnajstletni dijak Hrvoj Paskijević, je dobila pravi sled. Paskijevića so že drugi dan prijeli na Reki in priznal je, da je v družbi dveh tovarišev izvršil krvavi čin ter umorjenima žrtvama ugrabil pol milijona kron. Preiskava se še nadaljuje. Velikansko začudenje vlada nad tem, ker je mladi Paskijević sin uglednega zagrebskega bogataša.

Protialkoholno prepoved v državi Njujork so odpravili.

250 glav govedi in 1000 ovc vrženih v morje. „Amerikanski Slovenec“ poroča, da so pred kratkim vrhli s parnika, ki je vozil iz Amerike v Evropo v morje 250 glav govedi in 1000 ovc. Med živino je izbruhnila bolezen na parkljih in na gobcu. Niso je mogli drugače zatreti, kot da so zmetali živino v morje. Ribe so imele veliko gostijo.

Človek s dvema ženama. Kmet Triša Nin-kovič iz sarajevskega okraja je dobil s svojo zakonsko ženo dvojčka. Pa on ni imel samo zakonsko ženo, temveč je pripeljal v hišo neko lepo dekle in vsi so živeli lepo v slogi in ljubezni, ker se prava žena Trišina ni prav nič jezila zaradi dekleta in se niti sedaj ne jezi, ko je dekle porodilo trojčke. Tudi Trišin je zadovoljen z dvojčki in trojčki. Tako vsaj poročajo sarajevski listi.

GOSPODARSKI VESTNIK

Oljanate tropine.

Močna krmila imenujemo ona krmila, ki vsebujejo več redilnih snovi kakor seno, detelja itd. K tem torej prištevamo žito, industrijske krmilne izdelke, oljate tropine itd.

Da žito ne moremo pri vzreji telet pogrešati, je znano. Prvo mesto pa zavzema pri vzreji telet in žrebet oves. Veda ne more dati odgovora, zakaj oves zmed vseh žit najbolj upliva na razvoj kosti rastočih telet in žrebet, a vsakemu živinorejcu je to dobrozdano. Še bolj menda upliva na rast mladih telet izcimljen ječmen. Tako trdijo oni, ki so to poizkusili. Ječmen se poškopri in izcimljen takoj skuha, a da se ne pokvari, zopet posuši in potem skuha ali na drobilnem mlinu zdrobi. Ker še pri nas to ni znano, bi priporočal živinorejcem, da to poskusijo.

Drugo močno krmilo so oljate tropine. Teh imamo veliko vrst, n. pr. sezamove, od palmovih zrn, koksovih orehov, makove, lanene, bučne, solčnične, rapsove in še mnogo drugih.

Vrednost tropin je različna. Boliše so one, kjer se dobiva olje brez vojenja. V splošnem nadomestimo s 1 kg oljnatih tropin 2—3 kg sena. Ker notirajo oljate tropine na dunajski produktni borzi kg o 2800 K, seno pa po 2600 K, krmimo z oljnatimi tropinami pol do dve tretjini ceneje. Ne moremo sicer vse krme nadomestiti z oljnatimi tropinami. Če pa nadomestimo eno četrtino običajne krme s tropinami, bode to na žival naravnost izvrstno uplivalo.

Tropine lahko krmimo prašičem, svinjam dojnica, pitovnim svinjam in volom, teletom in kravam molznicam. Dobra molznica, ki je na višku svoje mlečnosti, nam daie 1 kg tropin 2 litra mleka, ali da se izrazimo v denarni vrednosti, za 2800 K tropin nam da 10.000 K. Slaba molznica ali v visoki brejosti nam seveda ne nudi toliko dobička. V rasti zaostale prašiče spravimo, če so sicer zdravi, kmalu zopet v rast.

(Dalje sledi.)

Industrijsko-obrtna vzorčna izložba v Mariboru združena z vrtnarsko, vinsko, umetniško in gradbeno razstavo od 15.—26. avgusta 1923.

Dosedanje iskušnje so dokazale, da so za razvoj in napredek obrti in industrije razstave velikanskega pomena. To so spoznali tudi agilni mariborski obrtniki, ki so doslej priredili že dve obrtni razstavi, ki sta obe krasno uspeli. Ta uspeh jih je napotil, da tudi letos v času od 15. do 26. avgusta prirede večjo razstavo, ki naj seznani našo javnost z našo industrijo in obrtjo. Dosedanje razstave v Mariboru so bile omejene samo na obrt, letošnja pa je mišljena v mnogo večjem obsegu in je namenjena tudi za domačo industrijo. Poleg tega bo na razstavi tudi poseben oddelek za vajeniška dela in za take izdelke, ki se doslej pri nas še ne izdelujejo, pa bi se v svoji kakovosti lahko izdelovali. Namen tega oddelka je predvsem seznaniti naše obrtnike in industrijalce na te izdelke, ki jih moramo še vedno uvažati iz inozemstva, da bi se lahko z malimi adaptacijami tudi v domačih že obstoječih podjetjih izdelovali. Razstava bo toraj vse skozi zanimala in bo nudila jasno sliko stanja naše obrti in industrije zlasti ob naši severni meji. Vsa pojasnila glede razstave daje pisarna razstavnega odbora, Maribor, Aleksandrova cesta 22. V vseh krogih vlada za to razstavo veliko zanimanje.

Število živine v Jugoslaviji. „Domoljub“ prinaša v zadnji številki statistiko živine v Jugoslaviji. V državi imajo največ ovc, goved, svinj in konj. Ovc je bilo po zadnjem štetju 5.372.853, goved 4.959.807, svinj 3.372.852, koz 1.069.293, konj 1.066.293, oslov in mežgov 84.200, bivolo 51.473 in perutnine 15.074.156 komadov.

Borza. Curih, 28. maja. Berlin 0,0099, New York 554,75, London 25,67, Pariz 36,70, Milan 26,57, Praga 16,55½, Beograd 5,85, Dunaj 0,0078¼.

Dunaj, 28. maja. Dinar 740, nemška marka 1,08, šv. frank 12.680, angl. funt 326.000, dolar 70.650, lira 3372½ avstr. kron.

Ne
samo
brati,

temveč tudi ravnati bi se morali po tem, da je Vaša kava z dodatkom „Pravi Franck z mlinčkom“ še enkrat toliko okusna. — Ravno iz tega razloga uporablja skoro ves svet „Pravi Franck“.

68

Za tiskovni sklad so darovali:

Pavel Gašperc, Dvor, 10.000 K, J. Lubas, Dvor, 14.000 K, Mici Kovačič, Vrba, 10.000 K, „Štajerska Urška“ na ženitnini v Smihelu 40.000 K, Jurij Rupic, Št. Vid v Wodjuni, 38.500 K, Iz Brnce 20.000 K. Ob priliki sestanka pred štirimi leti v Litzlhofu interniranih v Št. Jakobu dne 6. majnika 300.000 K. Vsem darovalcem srčna hvala.

Iščem v najem gostilno ali mali mlin

Plačam dobro, tudi v naturalijah.

Naslov pove upravništvo. 59

VABILO.

Čitainica v Glinjah uprizori v nedjelo dne 3. junija ob 3. uri popoldan v dvorani pri Cingelcu na Trati veseloigro

64

V Ljubljano jo dajmo

in vabi vse pritalje poštene zabave kobilni udeležbi Odbor.

Posestvo,

obstoječe iz hiše, hleva s podom z opeko kritim, njiv, travnikov in gozda v skupni površini 8 1/2 oralov

je na prodaj.

Več se izve pri lastniku Venceli Krašovec, Vogrče p. Pliberg (Bleiburg). 65

Vabilo

na redni letni

občni zbor Gospodarske zadruga v Sinčivasi,

ki se vrši dne 14. junija 1923 ob 1/2 9 uri v Celovcu, Viktringerring 26/I (Mohorjeva hiša)

Dnevni red:

1. Poročtvo načelstva
2. Odobritev računskega zaključka za 1. 1922
3. Slučajnosti

66

NAČELSTVO